

PHỤ LỤC NGŨ LIỆU

LUYỆN CHÍNH TẢ LỚP 4, TẬP MỘT

Tuần 1

Kỉ niệm tuổi thơ

Hoàng Lan có một chiếc đàn chuông xinh xắn, bên trong hộp đàn có một bộ phận phát ra âm thanh. Mỗi lần lên dây cót, những âm thanh thánh thót như tiếng dương cầm lại vang lên. Các bạn tôi đều háo hức được nghe tiếng đàn chuông ấy.

Khi nghe tiếng đàn chuông, tôi hình dung rất rõ, trên bãi cỏ trong khu vườn yên tĩnh loang loáng ánh trăng kia, trong tiếng đàn du dương, những loại côn trùng nhỏ bé đang kéo nhau đi dự hội. Những kỉ niệm thơ ấu của tôi gắn chặt với cây đàn chuông ấy.

(Theo Trần Hoài Dương)

Tuần 2

Cô giáo và hai em nhỏ

Còn một tháng nữa là kết thúc năm học. Mấy hôm nay, cô giáo thường kể cho 35 học trò của mình về một bạn nhỏ. Đôi chân bạn ấy không may bị tê liệt nên bạn phải ngồi xe lăn nhưng bạn vẫn quyết tâm học. Có lúc đau tê cứng cả lưng nhưng bạn vẫn cố viết và viết rất đẹp. Năm học sau, bạn ấy sẽ vào học cùng các em. Nghe cô kể, mắt Na sáng lên, Na vui và tự hào về chị mình lắm.

(Theo Tâm huyết nhà giáo)

Tuần 3

Hoạ sĩ Tô Ngọc Vân

Tô Ngọc Vân là một nghệ sĩ tài hoa. Ông tốt nghiệp Trường Cao đẳng Mỹ thuật Đông Dương năm 1931 và sớm nổi danh với các bức tranh *Ánh mặt trời*, *Thiếu nữ bên hoa huệ*, *Thiếu nữ bên hoa sen*,... Nước nhà độc lập, ông hăng hái tham gia công tác cách mạng bằng tài năng hội hoạ của mình. Trong chiến dịch Điện Biên Phủ, ông đi cùng bộ đội, dân công hoả tuyến, vẽ nhiều tranh và kí hoạ về họ. Đáng tiếc, chỉ trước ngày chiến thắng gần một tháng, người nghệ sĩ tài năng đã ngã xuống khi chưa đầy 50 tuổi.

(Theo Từ điển các nhân vật lịch sử Việt Nam)

Tuần 4

Con đường của bé

Đường của chú phi công
Lăn trong mây cao tít
Khắp những vùng trời xa
Những vì sao chi chít

Đường của chú hải quân
Mênh mông trên biển cả
Tới những vùng đảo xa
Và những bờ bến lạ.

Con đường làm bằng sắt
Là của bác lái tàu
Chạy dài theo đất nước
Đi song hành bên nhau.

Bà bảo đường của bé
Chỉ đi tới trường thôi
Bé tìm mỗi sớm mai
Con đường trên trang sách.

(Thanh Thảo)

Tuần 5

Giờ thuyết trình

Dương rất sợ thuyết trình. Sáng thứ Sáu, đến giờ thuyết trình, Dương thấy tim mình đập thình thịch. Dương lặng lẽ quan sát các bạn thực hiện bài thuyết trình. Đến lượt mình, cậu hít một hơi thật sâu, giơ tấm hình mình cầm trong tay:

– Đây là bạn cún mới của tớ. Tớ đặt tên cho nó là Sô-cô-la vì đó là món yêu thích của tớ và màu lông của nó thì giống hệt như Sô-cô-la.

Ai cũng vỗ tay khi cậu trình bày xong. Giờ thì cả lớp đã biết thêm một chút về Dương.

(Theo B.Bờ-rích-con, Thuỳ Dương dịch)

Tuần 6

Cùng nhau đi dã ngoại

Cuối tuần, lớp của An được đi tham quan Nông trại Xanh ở Mộc Châu. Nông trại nằm trên một khu đất rộng. Ở đây, các bác nông dân nuôi rất nhiều bò, cừu, dê. Cô giáo nói: “Hôm nay chúng ta sẽ tập làm cô bác nông dân”. Cả lớp được đi tham quan nơi chế biến thức ăn cho bò sữa, xem các bác nông dân vắt sữa bò. Lần đầu tiên các bạn được cho bò ăn cỏ, có bạn còn đi hái lá cho dê và cừu,... Nhìn gương mặt của bạn nào cũng rạng rỡ.

(Theo Đỗ Châu Anh)

Tuần 7

Giờ ra chơi

Trống báo giờ ra chơi
Từng đàn chim áo trắng
Chân bước khỏi ghế ngồi
Ùa ra ngoài sân nắng

Chỗ này những bạn gái
Chơi nhảy dây nhíp nhàng

Tiếng vui cười thoải mái
Chao nghiêng cánh lá bàng

Đang kia những bạn trai
Đá cầu bay vun vút
Dưới nắng hồng ban mai
Niềm vui dâng náo nức

Tay mời nhau cốc nước
Tay mời nhau trái me
Tay mời nhau viên kẹo
Càng quý hơn bạn bè...

(Nguyễn Lâm Thắng)

Tuần 8

Thi kéo co

Tuần vừa qua, trường em tổ chức “Hội khoẻ Phù Đổng”. Chúng em đăng kí tham gia cuộc thi kéo co theo khối. Sau nhiều vòng thi, lớp em đã vào được trận chung kết. Đối thủ của chúng em là lớp 4A3. Trận đấu diễn ra vô cùng gay cấn, hấp dẫn. Cuối cùng, em và các bạn đã cố gắng hết sức và giành được giải Nhất. Em cảm thấy rất vui khi được tham gia hoạt động này cùng các bạn.

(Minh Anh)

Tuần 9

Trời xanh của mỗi người

Bầu trời xanh của bà
Vuông bằng khung cửa sổ
Bà nhìn qua mỗi chiều
Nhớ bao là chuyện cũ

Trời xanh của mẹ em
Là vệt dài tím tắp
Khi nhắc về bố em
Mắt mẹ nhìn đắm đắm

Trời xanh của bố em
Hình răng cửa nham nhở
Trời xanh giữa đạn bom
Rách, còn chưa kịp vá

Trời xanh của riêng em
Em chưa nhìn thấy hết
Dài và rộng đến đâu
Ai bảo giùm em biết?

(Xuân Quỳnh)

Tuần 10

Nghệ nhân Bát Tràng

Em cầm bút vẽ lên tay,
Đất cao lạnh bỗng nở đầy sắc hoa.
Cánh cò bay lả, bay la
Lũy tre đầu xóm, cây đa giữa đồng
Con đò lá trúc qua sông
Trái mơ tròn trĩnh, quả bòng đung đưa
Bút nghiêng lật phất hạt mưa
Bút chao gợn nước Tây Hồ lặn tằm
Hài hoà đường nét hoa văn
Dáng em, dáng của nghệ nhân Bát Tràng.

(Hồ Minh Hà)

Tuần 11

Nhà bác học Ê-đi-xơn

Ê-đi-xơn là một nhà bác học nổi tiếng người Mỹ. Ông đã cống hiến cho loài người hơn một nghìn sáng chế như: đèn sợi đốt, máy chiếu phim, công tơ điện, ô tô điện,... và rất nhiều vật dụng khác. Bằng lao động cần cù và óc sáng tạo kì diệu, ông đã góp phần làm thay đổi cuộc sống trên trái đất của chúng ta. Những phát minh của ông cho thấy ông là một người rất giàu sáng kiến và luôn mong muốn mang lại những điều tốt đẹp cho con người.

(Minh Anh *tổng hợp*)

Tuần 12

Bàn tay người nghệ sĩ

Ngay từ nhỏ, Trương Bạch đã nặn những con giống bằng đất sét trông y như thật.

Lớn lên, Trương Bạch đi làm ở một cửa hàng đồ ngọc. Anh say mê làm việc, không bao giờ chịu dừng khi thấy những chỗ cần gia công tinh tế mà mình chưa làm được. Sự kiên nhẫn của Trương Bạch khiến người dạy nghề phải kinh ngạc.

Một hôm, có người mang một khối ngọc thạch đến và nhờ anh tạc cho một pho tượng Quan Âm. Trương Bạch tự nhủ sẽ gắng công tạo nên một tác phẩm tuyệt trần, mỹ mãn.

(Theo Lâm Ngũ Đường)

Tuần 13

Đàn bê của anh Hồ Giáo

Hồ Giáo đứng đã lâu trên đồng cỏ. Đàn bê ăn quanh quẩn ở bên anh.

Giống như những đứa trẻ quẩn quýt bên mẹ, đàn bê cứ quẩn vào chân Hồ Giáo. Chúng vừa ăn vừa đùa nghịch. Những con bê đực, y hệt những bé trai khỏe mạnh, chốc chốc lại ngừng ăn, nhảy quăng lên rồi chạy đuổi nhau thành một vòng tròn xung quanh anh... Những con bê cái thì khác hẳn. Chúng rụt rè chẳng khác nào những bé gái được bà chiều chuộng, chăm bẵm, không dám cho chạy đi chơi xa...

(Theo Phụng Vũ)

Tuần 14

Tấm gương sáng về ý chí vượt khó

Nguyễn Ngọc Ký bị liệt cả hai tay từ nhỏ. Em buồn nhưng không nản chí. Ở nhà, em tập viết bằng chân. Sự kiên trì, quyết tâm của em làm cô giáo cảm động, nhận em vào học. Nhiều lúc Ký thấy chán nản, nhưng nhờ cô giáo và các bạn động viên, Ký lại chăm chỉ luyện tập.

Cuối cùng, Ký đã vượt qua mọi khó khăn. Tốt nghiệp một trường đại học danh tiếng, Nguyễn Ngọc Ký đạt nguyện vọng trở thành thầy giáo và được tặng danh hiệu cao quý: Nhà giáo ưu tú.

(Minh Anh sưu tầm)

Tuần 15

Ước mơ

Giờ Tập làm văn, cô giáo ra đề: “Viết về ước mơ của em”. Trước khi viết, cô giáo cho cả lớp nói về ước mơ của mình. Cả lớp cùng hào hứng kể về ước mơ của mình. Riêng Lan chỉ ngồi im.

Cô giáo hỏi Lan:

– Ước mơ của em là gì?

– Thưa cô, em chỉ ước mẹ em chóng khỏi bệnh.

Cả lớp im lặng. Cô giáo dịu dàng nói với Lan:

–n Đó là ước mơ rất đẹp. Cô và cả lớp mong mẹ em sớm khỏi bệnh, ước mơ của em sẽ thành hiện thực.

(Theo Thu Hằng)

Tuần 16

Chiếc máy bơm

Thấy những người nông dân phải múc nước sông vào ống, rồi vác lên tưới cho ruộng nương ở tận trên dốc cao, Ác-si-mét trầm nghĩ: “Liệu có cách gì để nước chảy ngược lên cho đỡ vất vả không nhỉ?” Sau nửa tháng, Ác-si-mét đã làm ra một chiếc máy bơm. Đó là một đường ống có một cửa dẫn nước sông vào và một cửa dẫn nước ra ruộng. Bên trong đường ống có một trục xoắn. Bằng cách làm quay trục xoắn này, nước sông được dẫn lên cao trước những đôi mắt thán phục của mọi người.

(Theo Vũ Bội Tuyền)

Tuần 17

Em mơ

Em mơ làm mây trắng
Bay khắp nẻo trời cao
Nhìn non sông gấm vóc
Quê mình đẹp biết bao!

Em mơ làm nắng ấm
Đánh thức bao mầm xanh
Vươn lên từ đất mới
Đem cơm no áo lành.

Em mơ làm gió mát
Xua bao nỗi nhọc nhằn
Bác nông dân cày ruộng
Chú công nhân chuyên cần.

Em còn mơ nhiều lắm
Mơ những giấc mơ xanh
Nhưng bây giờ còn bé
Nên em chăm học hành.

(Mai Thị Bích Ngọc)

Tuần 18

Điều ước

Long đang đạp xe ở công viên gần nhà thì một bạn nhỏ đi đến gần Long, nói:

– Chào bạn. Mình tên là Thiện. Chiếc xe này của bạn à?

Long đáp:

– Ủ! Anh trai mình mới tặng nhân dịp sinh nhật.

Thiện nói chậm rãi:

–Ồ, ước gì mình có thể trở thành một người anh như thế!

Nói xong, Thiện đi nhanh về phía bé trai bị tật đang ngồi ở ghế đá, trùu mền nói:

– Đến sinh nhật nào đó của em, anh sẽ mua tặng em một chiếc xe lăn thật tốt!

(Theo *Hạt giống tâm hồn*)